

Stikka

HAMAR Y'S MEN'S CLUB Red.: Layout: John Geir Bjørnar Nr. 2 2011 40. årg.

" Toby's parents "- en internasjonal erfaring rikere

JEG HADDE MITT FØRSTE MØTE med landet Sri Lanka vinteren 1988 i forkant av TT på Hamar. Vi var i ferd med å etablere en vennskapskontakt mellom Hamar KFUK-KFUM og Sri Lanka YMCA som skulle følges opp gjennom ungdomsutveksling til TT, og deretter besøk fra Hamar til Sri Lanka året etter.

REISEN RUNDT på den varierte og vakre øya ved sydspissen av India, ble en opplevelse som ble førende for mye av mitt internasjonale engasjement i de følgende tiårene. Vennlige og dedikerte medlemmer og ledere i de lokale YMCA foreningene viste en kombinasjon av tro og sosialt engasjement og forankring til ideologien om det hele mennesket på en måte som jeg ikke hadde møtt før i vår hjemlige virkelighet. Samtidig hadde de en utfordrende hverdag i et land som mer og mer ble preget av indre spenninger og voldelige konflikter mellom tamiler og singhalesere. Reisen med ungdomsgruppa fra Ynglingen på Hamar ble gjennomført julen 1989, men da var konfliktsituasjonen så sterk at vi valgte å møte våre nye internasjonale samarbeidspartnere på en ungdomsleir i India.

I DE FØLGENDE 10 ARBEIDSÅRENE jeg hadde som fulltids ansatt i Hamar KFUK-KFUM og senere i Norges KFUK-KFUM (Kurscenter i Ulsteinvik), ble samarbeidet med bror/ søster organisasjonen på Sri Lanka forsterket, og jeg hadde gleden av å få mange kolleger og venner ved National Council of Sri

Lanka YMCA og i de lokale foreninger der. Både i 1997 og 1998 var jeg der med internasjonale ungdomsledergrupper, og forsoningsarbeid sto sterkt på agendaen.

GJENNOM ETABLERINGEN av det nye Fredskorpset ved årtusenskiftet ble det igjen åpnet for at unge mennesker skulle få en sjanse til å gjøre en solidaritets- og fredstjeneste basert på Nord- Sør samarbeid, og Norges KFUK-KFUM etablerte et partnerbasert nettverk for ungdomsutveksling med YMCA/ YWCA i Palestina, Sør-Afrika og Sri Lanka.

PÅ DET TIDSPUNKTET var vår sønn Torbjørn blitt russ på Hamar, og engasjementet på Ynglingen ledet ham over i det nyetablerte utvekslingsprogrammet "Communication for Change". Høsten 2000 reiste han og en jevnaldrende til Sri Lanka for å tjenestegjøre ved nasjonalkontoret til Sri Lanka YMCA med min gode venn og mangeårige kollega Aruna S. Nonis som veileder og tilrettelegger. Noen vil vel si at Torbjørn tydelig fulgte i sin fars fotspor ganske nøyaktig 12 år etter, men det viste seg nok heller at han hadde satt sine egne spor som avslutningen på historien vil vise.

BENTE OG JEG FIKK en inspirerende og overraskende gave av våre barn et par år etter i forbindelse med feiring av vårt sølvbryllup: De ga oss en reisegave til Sri Lanka "for at vi endelig skulle få oppleve det vakre landet sammen". Det var sur seinhøst i Norge og som

(Fortsetter på side 4)

Redaktørens hjørne

I foreldrenes fotspor – eller i andre(s) veier

I dette nummer av Stikka kommer et innlegg som kanskje kan bli en serie hvis senere redaktører tenner på ideen. Vi snakker ofte om våre barn, hva de driver med og hva de driver det til. Noen år i våre barns ungdom lurer vi kanskje på hva de vil og hvor de skal, men etter hvert ser vi, og kjenner vi igjen, noen av valgene. Ikke sjelden trækker de i våre fotspor og vi kan se at eplet faller rimelig nær stammen. Selv har jeg erfart at datter er lik sin mor og en sønn lik sin far. Av og til er likheten nesten skremmende når vi ser oss selv igjen i avkommet.

Jeg har utfordret Einar til å reflektere litt over dette og takker for innlegget. Så vil det altså være opp til fremtidige redaktører og eventuelt følge opp denne tråden. Kanskje noen kan gi oss tips om medlemmer som opplever dette og som vil dele sine erfaringer?

En redaktørs har en talerstol

Det er flott å være redaktør for da har du en talerstol. Den vil jeg nå bruke til å si min mening om

formidling av medlemmenes ansikter

og personalia. Jeg er glad for at flere har hatt gløden for dette, Jørgen som verver, Simon som fotograf og John som layoutsjef. Det bør trykkes opp et hefte hver høst til alle medlemmer – og potensielt nye som lurer på hvem vi er.

Ideen om å legge dette på hjemmesiden er jeg mot. Selv har jeg drevet med hjemmesider i jobbsammenheng siden ”steinalderen”, så dette kan jeg litt om. Hjemmesider må oppdateres, og en webmaster har en betydelig oppgave med å følge med, få vite alt og foreta alle endringer – kontinuerlig. Når vi da må ha brukernavn og passord for å få tilgang, hva er da vitsen? De som vil se på andre og seg selv, får bruke heftet.

Hjemmesiden vår er et utstillingsvindu til den vide verden og må være litt mer generell. Den er flott som den er – stor takk til John.

Takk også til John for jobben med denne utgaven av Stikka!

Geir Bjørnar

Kort fra presidiet

Brev fra regionleder:

Omtale av prosjekter er nå oversatt til norsk
Y's magasinet har fått ny layout

Det arbeides med å starte en ny klubb i Elverum; etter diverse kontakter skal det være et oppfølgingsmøte i mai/juni om saken. Da skal man blant annet forberede et større møte til høsten.

Regionkonferanse i Bergen 12.-14. august

Simon W B deltar her som DGE.

To medlemmer kan få dekning fra klubben (reise og konferanseopphold på hotell).

DGE vil få dekket sine utgifter sentralt.

Medlemsfortegnelse med bilde og info

Bildene er ferdige. Bildene er oversendt webansvarlig som er villig til å lage en medlemsguide sammen med medlems- og rekrutteringsutvalget. Det er nå utvalgets oppgave å ta denne saken videre. Presidiet mener at guiden kan trykkes i farger for å få en best mulig kvalitet på bildene.

Eventuelt

Det har vært gjort en mindre justering i oversikten over kommende presidenter i klubben. Arild Stana bytter plass med Geir Bjørnar Smebye.

Presidenten har ordet.

Kjære Y's Men i Hamar !

HVA ER VÅRE DRØMMER FOR Y'S MEN?

I 1989 skrev jeg et innlegg i Y's Magasinet bl.a. om Y's Men i framtida. Jeg hadde da akkurat begynt som rådgiver/konsulent i et datafirma. Selvsagt skrev jeg da at vi ville få et datanett som ville knytte alle Y's Men's klubbene sammen. Jeg husker at skepsisen var stor. Ingen trodde på dette. Men i dag kan vi kommunisere over nett med alle klubbene i Norge og for den saks skyld alle klubbene i hele verden. Og denne muligheten har vi jo hatt i flere år alt. Men en ting har **ikke** blitt slik vi tenkte: Den økte fysiske forutsetningen for kommunikasjon har ikke ført til nevneverdig mer dialog eller kontakt mellom klubbene. Hvorfor er det slik? En viktig forklaring er vel at vi ikke har fått mer tid til slike aktiviteter, men også at vi kanskje har fått en annen prioritering av bruken av tiden vår. Det er nok flere forklaringer. Men jeg tror det viktigste nå er dialogen innad i klubben, og at vi bruker vår egen hjemmeside på nettet mer aktivt enn vi gjør i dag!

HVA ER VÅRE DRØMMER ELLER ØNSKER for vår klubb i framtiden? Jeg har tenkt litt på dette, og det første som faller meg inn er selvsagt at jeg ønsker at klubben vår skal være en god, sterk og hyggelig møteplass for medlemmene. Der vi kan samtale om viktige temaer i en trygg og god atmosfære. Ikke at vi løser verken verdensproblemer eller egne/hverandres problemer, men at vi blir bedre kjent med hverandre, og dersom behovet dukker opp, har vi noen å støtte oss til.....

FOR MEG OPPLEVES DET også veldig meningsfullt å være med i en kristen sammenheng som bl.a. samler inn penger til kristent ungdomsarbeide, og at vi er med og støtter mange ulike prosjekter i flere u-land. En drøm for min klubb kan selvsagt være enda mer konkret, for eksempel at vi endelig får tak i en foredragsholder som jeg lenge har drømt om å få høre. Vel, har du en drøm for klubben vår?

(Fortsetter på side 4)

Gratulerer!

Mai

Sigvart	2.
Gudmund	7.
Solveig Fjøsne Saltvik	8.
Per	9.
Randi Aschim	12.
Trond B.	15.
Johannes	19.
Jofrid Wien	20.
Astrid Rygh Eilifsen	22.
Lillemor Langseth	26.
Solveig Kjos	26.
Jan Otto	29.

Juni

Ragnar	3.
Elisabeth Berntsen	10.
Chr. Martin	15.
Carl Chr.	16.
Rønnaug Håve Sæhlie	17.
Elisabeth Lie	17.
Synnøve Pünther	25.
Svanhild Guldvog	25.
Bente Hugo	28.
Arild	28.
Eli Smebye	30.

Juli

Bjørn S.	4.
Svein	13.
Lars Viggo	26.

August

Magnus	2.
Hans Anders	6.
Jorunn Lygre Jensen	14.
Sverre	18.
Gerd Krohn-Hansen	18.
Rita Hærem	19.
Simon	24.
Einar	25.
Anna Sofie Fjøsne	28.
Gunnar	30.

(Fortsatt fra side 3)

Kanskje vi kunne ha en klubbkveld (eller del av en) i semesteret der vi kan komme fram med våre ønsker?

JEG ER SIKKER PÅ AT GUD har en plan for Hamar Y's Men's klubb. Det står faktisk i

Bibelen!:

«For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp.» (Jer. 29, 11)

Vennlig hilsen Per

(Fortsatt fra side 1)

nesten alltid vakkert sommervær på Sri Lanka da vi ankom flyplassen som fortsatt var sikret med militære vaktposter på strategiske steder. Aruna, da nasjonal ledertreningssekretær i YMCA, møtte oss og tok oss med til sin familie i en enkel bolig i Pamanugama landsby. "Vennskap" sto det på skiltet som hang over inngangsdøren.

DEN PÅFØLGENDE DAGEN ville vi bruke i Colombo by som er hovedstad, og vi hadde avtale om besøk på nasjonalkontoret til YMCA der jeg hadde avlagt mangt et besøk tidligere. På veien inn til nasjonalkontoret la jeg ut for Bente om små og store opplevelser fra mangeårig partnersamarbeid, og jeg hadde stor forventning til gjensyn med bygning og mennesker.

VI BLE GANSKE RIKTIG ønsket hjertelig velkommen og vist rundt for å hilse på og veksle ord, smil og smågaver. Men det som vi ikke var forberedt på, var den presentasjonen av oss som tydeligvis da var innarbeidet: "This is Toby's parents". Jeg hadde nok på sett og vis gått opp fotsporene og sett en av våre sønner gå etter, men Torbjørns fotavtrykk var tydeligvis større (han er 199 cm høy). Det var med ett en sterk erfaring av at det var ungdommen som hadde gått foran (i god KFUM ånd), og "Toby's parents" som kom etter. En uvant internasjonal erfaring, jeg kjente meg nok litt glemt, men mest av alt stolt tross alt.

Einar Hugo

Tid for å hvile på laurbærene?

Ingen fare for å sovne i timen når Ounarou Maiga underviser. Foto: Helge Vatne

Etter 4-5 års vellykket helseopplysningsarbeid i kommunene Fatoma, Kounari og Bas-siri nord for Séveré har kampen mot omskjæring av kvinner gitt fantastiske resultater. Ingen unge jenter omskjæres lenger i dette området. Så hva nå? Tid for å hvile på laurbærene? Å nei, i alle fall ikke for Oumarou Maiga,

helsepedagogen med energiforsyning som aldri tar slutt.

Glødende engasjement

Med midler fra budsjettet for diakonale tiltak har Maiga og hans ressurspersoner i kampen mot omskjæring gjennomført møter i alle

(Fortsetter på side 7)

Meningen med livet.

I Periskopet

Dette er en krevende overskrift. Dersom det ble foretatt en gallup med spørsmålet "Hva er meningen med livet" ville vi få mange svar og svært forskjellige svar.

For en tid tilbake fikk jeg en bok i postkassen. Én jeg ikke hadde bestilt eller bedt om å få. Det var en av de mange reklamebøkene som litt for ofte detter ned i postkassen. Tittelen på boka var "Teknikkmagasinet", med undertittel: "Meningen med livet". Jeg ble litt nysgjerrig. Hva var meningen med livet for de som hadde spandert denne boka på meg, og sikkert på alle andre i landet, som får reklame i postkassen?

Jeg vet ikke om det stod et eneste ord om hva meningen med livet er. Men de mente vel at dersom jeg kjøpte noen av alle fristelsene som det var annonsert for, ville livet mitt bli rikere, bedre og livet ville bli mer meningsfullt. Jeg er redd at uansett innkjøp av en eller flere av varene, ville livet mitt neppe ha endret seg. Jeg tror ikke det ville hjelpe meg til å finne større mening med livet om noen av disse "duppedittene" ble mine.

Jeg har aldri tenkt at mobiltelefon, elektronisk utstyr, voksenleker, pistoler eller andre av våre mer eller mindre nødvendige hjelpemidler, har gitt livet ny mening. Mye er selvsagt nyttig og ville bli savnet om jeg ikke hadde det. Ja, mobiltelefonmotstanderen fra noen år tilbake har funnet at det er kjekt å ha en mobiltelefon!

Men "meningen med livet"? Nei, det må da være noe annet. Fellesskap med andre mennesker. Det å bety noe for andre og å være elsket gir livet mening. Det er dristig å si, men slik tror jeg Gud tenkte da han skapte mennesket. Gud la i oss muligheten til å elske, til å vise omsorg, til å være medmenneske. Det gir livet mening

For fortsatt å være dristig, jeg tror Gud også tenkte på et fellesskap mellom Gud selv og mennesket som en del av meningen med livet. For meg er det stort å tenke at Gud vil fellesskap med også meg. Det gir mening med livet. Så må ikke alle mulige ting som kan kjøpes bli annet enn hjelpemidler i en praktisk hverdag.

De kan ikke gi oss meningen med livet. Nevnte reklamebok hadde en undertittel som var både misvisende og villedende, for ikke å si løgnaktig.

KS

ET ARK AV EN DANNELSESHISTORIE – noen tegneserier fra barndommens lesning

Mange i min generasjon har et forhold til tegneserier. For flere av oss representerte de inngangen til lesningens verden, og kanskje veien til mer lødig litteratur i senere gutteår og ungdom. Det viktigste var at de evnet å forbinde lesning med noe som var interessant.

Tegneseriebladene inneholdt ofte spennende historier med interessante karakterer, enten det nå var mennesker eller dyr. Slik var det også med guttebøkene jeg leste. Stor litteratur var det ikke, men – var det poenget? Engelskmennene har et godt uttrykk for slike bøker – ”good bad books”. Det synes jeg er treffende sagt. Nettopp leseleden er avgjørende i en periode hvor grunnvullen for senere lesning legges. Derfor skal man ikke tale altfor foraktelig om bøker og tegneserier som ikke er høyverdige nok. Det blir noe fattig og fantasiløst over bøker som skal være så korrekte i ett og alt. Astrid Lindgren trosset slike konvensjoner og appellerte til barns grenseløse fantasi.

Noen av mine første leseminner er knyttet til tegneserier, og det vil neppe overraske noen at det tidligste eksemplet jeg har minner om, er Donald Duck – et blad jeg var fast leser av i flere år. Det var alltid spennende å gå til kiosken i nærheten av barndomshjemmet for å kjøpe det ukentlige Donald. Ikke minst var det interessant dersom det inneholdt en spennende fortsettelseshistorie som kunne gå over 3 – 4 nummere. Noen av disse historiene sitter fast i minnet den dag i dag. Alle de merkverdigheter som Donald og hans nevøer kunne komme

opp i – på reiser finansiert av onkel Skrue – kunne trigge fantasien til noen og enhver. En av de historiene som ergret ganske mange i sin tid, var da Donald og hans nevøer kom til en indianerkultur et sted i Sør-Amerika hvor alt var firkantet og indianerne talte nynorsk – som de hadde lært av en nynorsktalende oppdagelsesreisende fra Voss! Flere av disse klassiske historiene er blitt trykket opp igjen gjentatte ganger. I dag ser vi begrensningene, men vi ser også andre dimensjoner ved bladene og historiene de inneholdt. Lesegleder og spennende historier er viktige ting i et barns liv!

I mine tidlige gutteår leste jeg også serier med innhold fra det amerikanske Ville Vesten. Det kunne være serier som ’Davy Crockett’ og ’Kaptein Miki’ som ble utgitt som en-stripers blad (et originalt format). Indianer og hvit – ja, var ikke det noe spennende? Hvor mange gutter har ikke lekt indianer og hvit med fjærhatt og revolver med kruttlapper? Et annet blad var ’Texas’ med ulike historier fra det ville vesten. Det jeg ikke visste den gang, var at disse bladene var tegnet og utgitt av italienske tegneserieskaper. Men igjen – det var historiene og spenningen. Og så fikk du en innføring i amerikansk uavhengighetskamp. Selvfølgelig holdt vi med amerikanerne, og frydet oss når de engelske rødjakkedatene tapte en trefning.

I begynnelsen av tenårene leste jeg et blad som het ’Tempo’. Det inneholdt mange slags serier, både den unge og dristige detektiven Tintin og racerbilserier. Hvis jeg ikke husker helt feil – jeg har ikke sett disse bladene siden den gang (de var trykket på dårlig papir og lite holdbare) – var også Asterix med

der. Nå utgis tegneseriene med Tintin på nytt i innbundne bøker. For meg har disse nyttegevningene vært et morsomt gjensyn med lesningen i en svunnen tid.

Jeg vil også ta med en annen tegneserie som jeg hadde stor glede av som gutt, nemlig 'Illustrerte Klassikere'. Disse begynte å utkomme på norsk på 1950-tallet, men det var først tidlig på 1960-tallet jeg kom over dem. Da ble jeg fast leser av dem i mange år. Jeg fikk dem i en bestemt kiosk i nabolaget – det var ikke alle bladforretninger som førte dem. Disse tok ofte for seg klassikere fra verdenslitteraturen – riktignok med en romslig definisjon av hva en klassiker kunne være. Men her møtte jeg for første gang Homer – gjennom tegneserieversjonene av Iliaden og Odysseen! Og så synes noen at slike

blader er bortkastede. Jeg er ikke alene om å ha møtt mange forfattere for første gang gjennom disse bladene, og for meg gikk veien videre til mange av de bøkene som lå til grunn for den sammentrengte fremstillingen i tegneserieversjonen. Det er med stor glede – ispedd litt vemod – jeg har fornyet mitt bekjentskap med disse bladene. De fylte sin misjon. Flott at noen trodde på å spre slike tegneserier – også disse opprinnelig skapt i USA.

Mitt budskap er at vi ikke skal tale med forakt om tegneserier - for meg var de viktige i formende leseår; de bidro til å skape en leseglede som jeg er lykkelig over å være i besittelse av fremdeles.

Simon W. Bringeland

(Fortsatt fra side 4)

landsbyer i alle tre kommunene. Resultatet er at man har kommet fram til enighet om en firepunkts plan for veien videre. Den godeste Oumarou Maiga har fått tilbud om godt betalte jobber i andre utviklingsorganisasjoner, men han står på sin post. – Jeg hører til i Fatoma, sier han, og fortsetter sitt glødende engasjement uten annen lønn enn litt kostpenger og dekte utgifter til transport når han er ute på oppdrag!

Ulike tiltak

Det folket i Fatoma, Kounari og Bassiri mener det bør satses på nå, er følgende:

- Yrkesopplæring, særlig for kvinnene som har mistet inntekten fra omskjærervirksomheten som de drev tidligere.
- Leseopplæring for voksne

PS

Dette er et innlegg jeg fant i en informasjon fra NMS en gang i høst. Det er skrevet av misjonær Helge Vatne, en av mine kolleger fra kamerun-tiden.

- Ulike primærhelsetiltak, særlig knyttet til graviditet og fødsel.
- Fortsatt bevisstgjøring omkring skadevirkningene ved omskjæring av kvinner.

Behov for ny bygning

For å oppfylle de to første punktene, trengs det en ny bygning i Fatoma. Tegningene til et nytt voksenopplæringscenter foreligger, og befolkningen i kommunene har maktet å skaffe til veie en solid andel av de økonomiske midlene som trengs. Til dekning av resten er det sendt søknad til en samarbeidsorganisasjon i Mali. Og det er slett ikke umulig at den blir innvilget siden prosjektet har en så sterk kvinneprofil at det antagelig vil være mulig å bruke de øremerkede "kvinneprojektene" fra utviklingsminister Erik Solheim.

Nå jobber han i Mali. Når jeg leser dette tenker jeg at misjon er en allsidig virksomhet. Jeg gir ord og bilder til Helge Vatne:

KS

FUGLEUNGER I MARS

JEG HAR EN fantastisk jobb. Jeg får betaling for å studere og fortelle om naturen rundt oss og om hvordan ting henger sammen. Jeg har interesserte studenter som formidler dette videre til sine elever rundt om i landet. Og jeg får lov til å skrive om alt jeg opplever i bøker og artikler og i Stikka. Til mer jeg forstår og opplever i naturen desto mer undrer jeg meg.

JEG FIKK EN E-POST på en kald dag nå i mars. En mann skrev at han hadde plukket opp 60 døde grankorsnebb langs en veg. Fuglene var påkjørt av biler i det de plukket salt og småstein i vegkanten. Han sendte et bilde av en fugl også. Utrolig, hvorfor plukker fuglene småstein i vegkanten i mars? Jo, fordi grankorsnebben har unger i reiret på denne tida. De trenger småsteinene til å male opp granfrø som ungene skal spise. Grankorsnebben forer ungene sine med frø fra grana. Hos grana sitter frøene inne mellom skjellene på kongla. Når sola begynner å varme i mars så åpner skjellene seg og frøene detter ut. Grana har utviklet seg slik. Det er en fordel for treet at frøene med sine små vinger flagrer av gårde ned på snøen og blir transportert av gårde når snøen smelter.

MEN FOR GRANKORSNEBBEN som skal fore ungene sine med granfrø, er det viktig at ungene er ute av reiret før frøene detter ned på snøen. Det kan gå mange år mellom hvert år det er frøår på grana. Men i vinter kunne vi høre grankorsnebbene kvitre i grantoppene innover Vangsåsen. Korsnebbene hadde oppdaget at akkurat her var det mulig å få fram unger. Det var frøår på grana. Kanskje var det i Finland de hekket sist vinter. Fuglene streifer over store områder

i det nordlige barskogbeltet.

FOR NOEN ÅR TILBAKE ringte det en tidligere student til meg. Han fortalte meg at på en skitur opp mot Nordhue hadde han oppdaget noen korsnebb som fløy inn i et lavt gran tre. Han oppdaget at det var et reir der. Noen dager senere var jeg med han opp til reiret. Jo, så sannelig, der lå det en korsnebb på et reir bare 1,5 meter over bakken. Jeg satte opp kamuflasjonen min og satte meg til å vente med fotoapparatet.

ETTER EN TID LANDET HANNFUGLEN ved siden av den rugende fuglen. Ut fra nebbet stakk det fullt av granfrø. Et lite pip fra hannen og hunnen reiste seg brått. Opp fra reiret kom det lynraskt mange små hoder med åpne nebb. Hannen stappet frøene inn i nebbene, og før jeg rakk å summe meg hadde hunnen lagt seg på igjen. Det var nok viktig at ungene ikke ble avkjølt. Jeg rakk ikke å ta bilde før matingen var over. Jeg tror kanskje det var ca. 10 kuldegrader denne dagen.

Ved neste foring fikk jeg bilder av foringen. En utrolig opplevelse på en kald vinterdag med snødekte graner.

DET GIKK KANSKJE FIRE/FEM ÅR til jeg på ny fikk telefon fra den samme mannen. Han fortalte meg da at han hadde gått på ski i samme løypa der jeg fotograferte korsnebb. Da han passerte grana jeg satt og fotograferte ved oppdaget han noen korsnebb. Han fant en korsnebb som ruget på et reir. Han trodde det var det samme reiret. Jeg fikk aldri tid til å kontrollere hekkingen denne gangen. Men jeg tror at det kan ha vært den samme fuglen som hadde vendt tilbake til reiret den brukte sist.

I 3- 4 ÅR HAR KORSNEBBHUNNEN kanskje hekket i de finsk/russiske barsoger i frøårene der. På sine lange streif hadde den oppdaget at det var et godt frøår i våre områder denne vinteren.

DET ER OM Å GJØRE å bruke minst mulig energi i vinterkulda på å bygge reir. Fuglen "husket" reirplassen den brukte sist, fornyet reiret litt, og la eggene sine der. Så ruget den i tre uker mens snøen lavet ned og skiløperne suste forbi.

Er det ikke rart jeg undrer meg?

Trond Vidar

Fra en pensjonists hverdag

NOEN AV DERE VET at jeg har tilbrakt en del tid i et bokmagasin i underetasjen på nye Hamar katedralskole. Det begynte med at jeg var på jakt etter en tysk lesebok som vi brukte på gymnaset for 60 år siden. Den fant jeg ikke, men i stedet ble jeg engasjert av min ”gamle” kollega Hanne Lystad til å være med på å pakke ut bøker som hadde vært lagret i esker under ombyggingen av skolen og til å plassere dem i de fine reolene i bokmagasinet.

MEN DET VAR MER Å GJØRE. I det innerste magasinet, jeg hadde nær sagt i det aller helligste, var skolens klenodium, *Hornemanssamlingen*, plassert. For å si det kort er dette en beskjedent del av ”*Det Hornemanske Bibliotek*” som patrisierfamilien med samme navn i løpet av flere generasjoner hadde samlet i den staselige *Hornemansgården* i Trondheim og på Reinskloster i Rissa. Blant bøkene på Hammar finner vi et av de få eksemplarene av den store franske encyklopedi som finnes i Norge, en krønike om de tre nordiske kongedømmer fra 1546 pluss en rekke andre bøker som er av historisk, men sikkert også av antikvarisk verdi. Det var for at man skulle kunne ta skikkelig vare på denne gamle boksamlingen, som hadde vært forsømt i mange år, at man hadde fått kjempet seg til å få dette bokmagasinet.

DA SKOLEN VAR NY, og lenge før den fikk tilbake sitt opprinnelige navn Hamar katedralskole, kom det en ung realist til skolen ved navn Kristia

Hersleb Horneman. Fra sin far i Trøndelag fikk han tilbud om å overta en del av familiens store boksamling. Han gikk til rektor Horn med tilbudet, og han sa ja takk på skolens vegne. Dermed kom det noen digre kasser med bøker fra Trondheim, som skolens personale gikk i gang med å pakke ut og sortere. I 1885 var arbeidet gjort, og to av lærerne utarbeidet en katalog over bøkene. Hundre år senere prøvde skolens bibliotekar å få gjort noe for å ta vare på samlingen uten særlig hell. Hun gikk også i gang med å utarbeide en ny katalog over bøkene, men den ble hun ikke ferdig med.

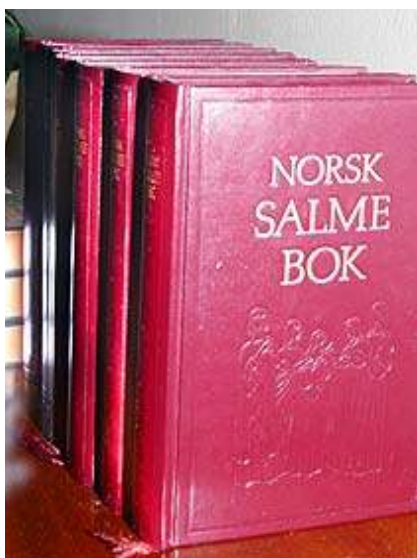

DA JEG SLAPP inn i samlingen, viste det seg fort at det måtte en ny gjennomgang til, og det ble da min jobb - uten at jeg hadde de nødvendige forutsetninger. Selv om bøkene var satt på plass i reolene, måtte det en del omkalfatring og nyregistrering til. En del av bøkene i 1885-katalogen fantes ikke lenger, og ikke så få som ikke var oppført der var kommet til. Med min gammeldagse og tungvinte måte å gjøre dette arbeidet på tok det ca. 3 år å bli ferdig med en A4-lefse av et manus til en katalog. Med det regnet jeg med at

det hele var ute av verden.

MEN DA GREP NOEN I HAMAR historielag inn, og med Hanne Lillebo som redaktør ble det en ny hektisk gjennomgang av det hele. Og resultatet ble noe jeg ikke hadde kunnet drømme om - en

(Fortsetter på side 12)

Tekst: Britt G. Hallqvist 1970
 efter F. W. Faber (1814 – 1863)

Musikk: Tysk Paderborn 1765

Min salme

Det finns djup i Herrens godhet,
 och dets gränser ingen ser.
 Det finns värme i hans domslut,
 mer än någon frihet ger.

Ref:

Det finns underbar förlossning
 i det blod som göts en gång.
 Det finns glädje bortom graven,
 och en framtid full av sång.

2

Det finns nåd för nya världar
 mycket större än den här,
 nya skapelser och tider,
 nåd för allt som blir och är.

Ref: . . .

3

Gud, för uppbrott och förvandling
 lär oss glömma bort vårt jag.
 Driv oss ut att bygga broar
 till en okänd morgondag.

Ref: . . .

Dette er uten tvil salmen jeg har sunget og spilt for meg selv aller mest de siste 12 årene. Jeg oppdaget den for alvor da jeg mistet Anne. Og fant den store trøst i den.

1. vers slår fast at Guds godhet har grenseløs dybde, lengde, bredde og høyde. Så fremheves det for oss at Guds "domslut", Hans sannhet, har en *varme* som langt overgår den vi forbinder med det å leve som frie mennesker.

Refrenget er et påskevers om Jesu rikelige forløsning, hans lidelse og død langfredag, hans gravlegging påskeaften, og den ufattelige gleden påskedagsmorgen og tiden "full av song" etterpå. Dette slår refrenget fast etter hvert vers.

Vers 2 må tas bokstavelig, om nåden for en geografisk større verden, rundt Middelhavet først, og

så hele kloden. Mye nytt skapes, nye tider kommer, med nåde nok for alt og over alt, alt som kommer og alt som forblir.

Vers 3 er jo en bønn, til vår Gud som vil både oppbrudd og forvandling. Vi ber om å få lære å glemme bort vårt jag (både vårt ego og all vår tomme travelhet?). Og vi ber om å bli drevet ut, av Den Hellige Ånd, til å bygge broer inn i den ukjente framtiden.

PS. Takk til Geir Bjørnar for korrekt ren svensk tekst!. Den er skrevet av Britt Hallquist (hun med "Måne og sol"), og står i den svenske salmeboken. Jeg hørte den sunget i en kirke i Sverige.

Johs

Ynglingen 2015

TIDLIGERE HAR MAN alltid sett medlemmer fra Hamar YMC i stiger og med juletrebelysning. Dette har vært et sikkert tegn på at julen nærmer seg. Her om dagen så jeg igjen fire-fem medlemmer fra Hamar Y's Men's Club med refleksvester gående i veikanten og plukket søppel. Nå er klubben blitt et sikkert tegn på at våren er her og sommer nærmer seg (ting begynner å gro igjen). Det er helt fantastisk med den dugnadsånden dere har for Ynglingen og barne- og ungdomsarbeidet i Hamar KFUK-KFUM. På vegne av styret og alle brukerne av Ynglingen vil jeg igjen takke for den fantastiske gaven som Hamar KFUK-KFUM fikk av dere i 2010.

STYRET HAR VEDTATT at det nå skal jobbes for å styrke og utvide arbeidet som skjer på Ynglingen. Derfor legges de i disse dager en plan for hva som skal skje på Ynglingen fram til 2015, derfor overskriften "Ynglingen 2015".

HELE DETTE ARBEI-DET ble innledet med en åpen temakveld i januar hvor det var mulighet for å komme med ønsker og tanker om hva Ynglingen kan være og bli.

UNGDOMMENE i Praising har også hatt en egen temakveld hvor de fikk komme med sine tanker og ideer. Utrolig mange kreative og spennende tanker har kommet opp i disse to samlingene. Så nå jobber styret ut en strategiplan med dette som utgangspunkt. Vi håper at denne vil være ferdig til sommeren, og at Ynglingen igjen kan bli et sted som syder av aktivitet for barn, ungdom, familier, voksne og eldre,

alle dager i uka. For å få til dette løftet er vi avhengig av at alle er med og bidrar på den måten de ønsker. La oss løfte Ynglingen SAMMEN. Har du tanker og ideer for arbeidet eller ønsker å bidra med noe, ta kontakt med styreleder Hans Christian Johnson.

DET SKJER ALLERDE mye barne – og ungdomsarbeid på Ynglingen. Hver onsdag møter det speidere og ledere til speidermøtet mellom kl. 18.00-19.30. Dette er et speiderarbeid for 2. klassinger og opp-

over. I vinter ble de blant annet observert overnattende i telt på Steinfjellet, og til sommeren venter en kanoleir i Østerdalen i nærheten av Rena. Speiderne har de siste årene flyttet de aller fleste møtene ut av Ynglingen fordi de ønsker å praktisere enda mere friluftsliv, men enkelte onsdager kan de også observeres inne på Ynglingen hvor leirbålskapper sys eller koder knek-

(Fortsetter på side 12)

(Fortsatt fra side 11)

kes.

MANDAGEN HAR BLITT den store ungdomsdagen på Ynglingen. Da åpnes huset fra kl. 15.00, og ungdommene kommer slentrende inn etter hvert som de er ferdige på skolen. For at sul-ten ikke skal ta overhånd, serveres det middag til kroner 25.- kl 17.00. Det er vel ca. 13 stk som spiser middag hver mandag. Mens maten synker og skolearbeid gjøres, kommer enda flere ungdommer til Ynglingen, og så 18.30 starter Praising opp sin ukentlige øvelse. Her er både band, kor og teknikere i gang. Nå er det sommerens store høydepunkt som har fokus, TT11 på Gjøvik. I slutten av juni samles ca 2000 ungdommer på Gjøvik til fem spennende og innholdsrike dager, og her vil også Praising være en del av dette.

EN EGEN UNGDOMSKLUBB er det også på Ynglingen. 1-2 fredager i måneden møtes ungdom til spillkvelder, bordtennis, biljard, filmkvelder, sommeravslutning, juleball m.m. Klubben er en samlingsplass på tvers av aktivitetene.

LEDEROPPLÆRING ER NOE AV det viktigste vi kan gjøre. Ynglingen trenger unge ledere som tar ansvar for aktivitetene, ”Ungt ansvar, voksent nærvær”. Hvert år sender vi 1-3 personer på toårig lederkurs (LIV-kurs). Dette er et kurs

hvor ungdommene gjennom veiledning, forelesninger, gruppearbeid m.m. utvikler seg til ledere. Kurset består av til sammen 5 helgesamlinger pluss veiledning.

TIL SOMMEREN VIL DET IGJEN bli endringer i forhold til hvem som jobber på Ynglingen. Vaktmester Halvard Furnes gifter seg med Elice, så nå blir det to vaktmestere fra sommeren av. Mari Stana slutter som ungdomsarbeider etter et års engasjement. Det ansettes en ny i disse tider som Stikka kommer ut.

SÅ EN LITEN OPPFORDRING til slutt: Tipper du Lotto, tipping eller andre spill fra Norsk tipping? Ta da med denne strekkoden til der du leverer tippekuponen. Grasrotandelen er en ordning fra Norsk Tipping hvor 5% av det man tipper for går til en valgt grasrotgiver. Dette går på ingen måte utover innsatsen eller premiene dine – du blir ikke belastet noe for å være grasrotgiver

Hans Christian Johnson

”Denne oppfordringen støttes varmt av denne Stikkas redaktør”. Han er en erfaren tipper med sine faste rekker hver uke i mange tiår. Det er en glede at vi nå kan støtte Ynglingen også på denne

(Fortsatt fra side 9)

flott illustrert bok med katalogen, noen korte kåserier fra en bokvandring på skolen og en orientering om restaureringen av noen utvalgte bøker i samlingen. Takket være en drivende dyktig redaktør ble dette et bokverk som både skolen og historielaget kan være stolte av. - I ettertid ser jeg med glede tilbake på hva jeg som gammel pensjonist fikk være med på.

Hans Anders Aschim